

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF finder vi den aftale, ministeren har lagt på bordet, klart utilfredsstillende. Det er der især to grunde til.

Den første grund er kompensationsklausulen, som vi finder helt urimelig, for den binder ikke bare dette Folketing, men også kommende, nemlig helt frem til 2042. Det er i den sammenhæng meget godt at prøve at lukke øjnene og forestiller sig, hvor længe det egentlig er, den lægger en binding på Danmarks folkevalgte repræsentanter. Det er lige så lang tid, som når vi ser tilbage til, at den første eneretsbevilling blev givet, og der ved vi, at situationen har forandret sig meget undervejs. Vi ved også, at tidligere Folketing og regeringer har været inde at ændre på den daværende aftale.

Så det at gå ind nu og sige ja til en aftale, hvor der er en kompensationsklausul, der reelt forhindrer, at man kan gå ind og ændre det frem til 2040, er det samme som fuldstændigt at lukke øjnene for de seneste 40 års erfaringer. Det finder vi urimeligt, og vi finder det også uforståeligt, at så mange partier kan sige ja til det.

Den anden årsag er, at vi mener, at aftalen, som den ser ud, giver et for ringe merprovenu til staten i den indeværende bevillingsperiode. Vi taler jo om et område, hvor der er eneret, det vil sige, at vi taler om et monopolområde. Vi taler også om et område, hvor den, der har koncessionen, har mulighed for et overordentlig stort overskud, bl.a. hvis oliepriserne stiger, og vi ved, at oliepriser er meget svingende.

Vi ved også, at de forskellige ekspertredegerelser, senest kulbrinteudvalgets rapport, der har været, og de svar, der er givet af skatteministre, alle sammen peger på, at der er mulighed for et væsentlig større provenu for staten, uden at man på nogen måde kan sige, at det er ublu over for det selskab, der opererer ude i Nordsøen. Det er jo ikke et spørgsmål om, at de ikke vil få et rimeligt afkast. De vil få et overordentlig godt afkast, også hvis man øger statens andel af overskuddet fra aktiviteterne i Nordsøen.

Jeg synes i hvert fald, at de ordførere, der står og taler om, at 60 pct., hvis det altså overhovedet realiseres, er vældig godt, bør tænke på, at det her jo ikke er hr. og fru Hansens skattebillet. Det er altså milliardværdier, som ikke er konkurren-

Når man tænker på, hvor meget der ellers bliver gjort ud af på alle mulige andre områder at sikre, at man i forbindelse med salg og handler og indkøb skal sikre sig, at der er udbud og der er konkurrence på markedet, er det jo rimelig ubegribeligt, at man på det her område fra et flertals side indtil videre er indstillet på bare at sige: Jamen juhu, det er da vældig godt med 2 mia. kr. ekstra. De 2 mia. kr. er jo sådan set bare det, som staten har mistet de foregående år, hvor statens andel er gået ned ad bakke.

Kl. 11.45

Vi er selvfølgelig på det rene med, at der findes en øvre grænse, hvis man fortsat vil have olieudvinding i Nordsøen. Set med vores øjne er det ikke vigtigt, at man holder takten på det niveau, som den er på i øjeblikket. Vi synes faktisk, at det ville være mere rimeligt at tænke langsigtet og spare på vores ressourcer i Nordsøen, både på olie og gas, men selvfølgelig er der under alle omstændigheder et øvre loft. Men med denne her aftale bliver det jo ikke engang afprøvet, hvor det øvre loft er, og det finder vi fuldstændig utilfredsstillende.

Jeg vil da sige, at 2 mia. kr. var til at leve med som dog et lille skridt på vejen, hvis der ikke samtidig var tale om en kompensationsklausul, som gør det umuligt efterfølgende at komme igen, når det først er gået op for flertallet, hvor billigt de har solgt ud af statens aktiviteter.

Formanden:

Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Olien i den danske del af Nordsøen er bundet i kalk. Den består af mikroskopiske dråber, der gennem millioner af år har lagret sig i det hvide kridt – indtil for ganske nylig utilgængelig for udvinding og anvendelse. Olien i Nordsøen er ikke en stor frit tilgængelig olielomme, hvor man billedligt talt stikker sugerøret ned og suger olien op.

Jeg nævner dette geologiske udgangspunkt, fordi det er af helt afgørende betydning for, hvordan man vurderer den historie og de aftaler, der knytter sig til den danske olie i Nordsøen. Det har krævet en teknologiudvikling af uhyre dimensioner overhovedet at være i stand til dybt under havoverfladen under gigantiske tryk at spule de små dråber olie ud i vandrette olierør og op til overfladen. Og i de næste 40 år vil udbyttet af oliefelterne på samme måde være fuldstændig afhængigt af, hvor meget vi kan ud-